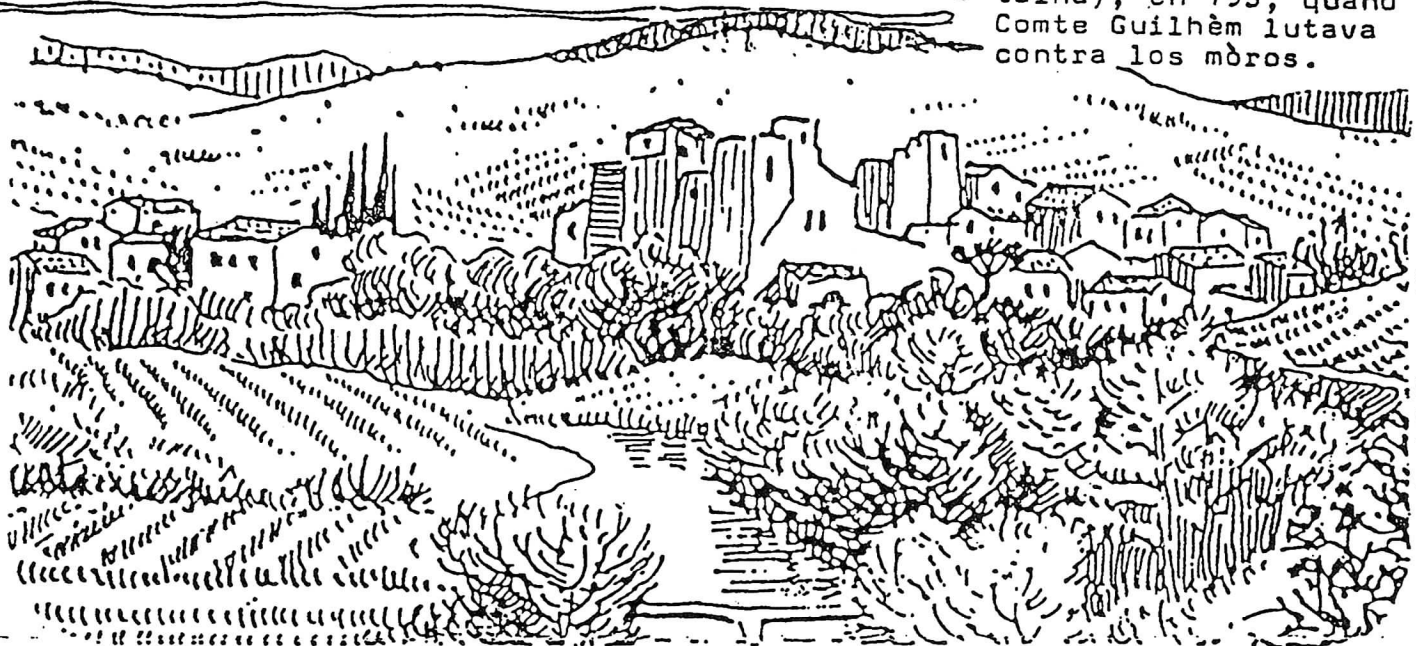

St PEÏRE-DELS-CAMPS.

ven de SANCTUS PETRUS i CALMIS (los camps de batalla), en 793, quand Comte Guilhèm lutava contra los mòros.

Cap a 1733, lo Senhor de Talairan, Bellis:ens de Malvas, foguèt autorisat a esplechar las minas de fèrre entre Albàs e Vilaroja de Termenés, e a establir una farga, sus la ribièra Orbiéu, a Sant-Pèire-dels-Camps.

. Lo carbon de lenha èra fabricat al meteis endrech, amb de garric, de pin, de vèrnhe, d'avet o de racinas de bois.

. Lo mineral de fèrre se carrejava, de la mina duscas la farga, a esquina de mòl, sus una distancia de 5 a 7 quilomètres.

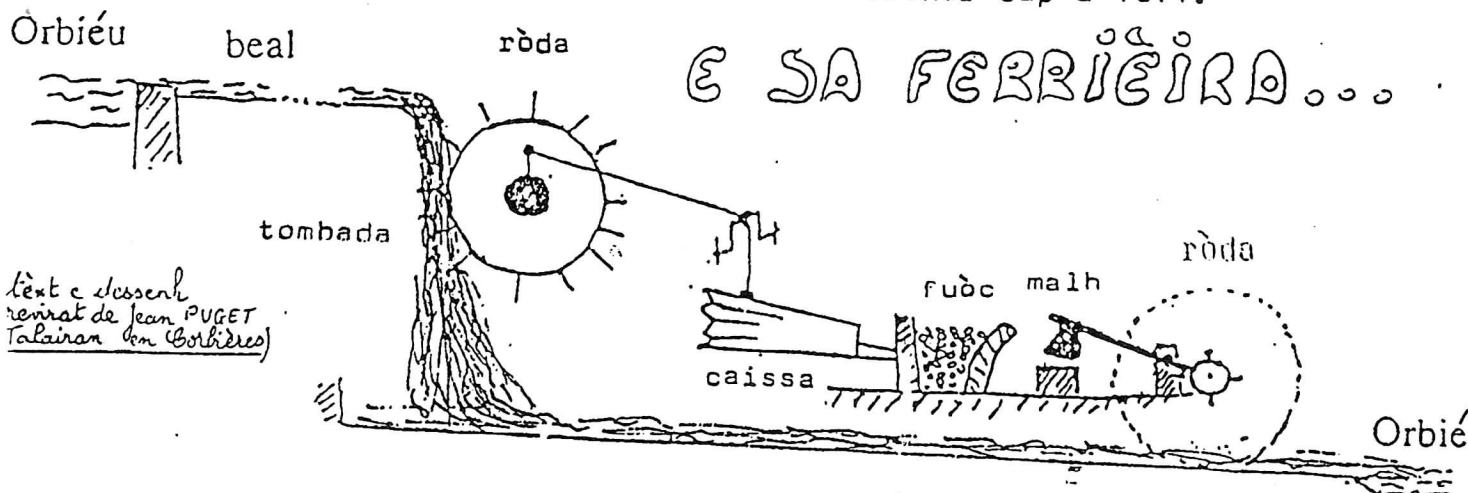
Un conta que las femnas de Vilaroja qu'anàvan a pè a la fièra de Lagras (12 quilomètres) se cargàvan un blòc de mineral de 10 quilòs e lo daissàvan, en passant, a la farga ont lor balhàvan 2 sòus (10 centimes).

. L'Orbiéu accionava lo bufetàs que donava 7 m³ d'aire a la minuta, per atisar lo fuòc, e lo malh, martèl de 650 quilòs, que se levava de 0,45m., e tustava 100 a 125 còps a la minuta per embandir las impuretats.

Cada jorn caliá 1000 quilòs de mineral e 4000 quilòs de lenha.

Pr'aquò la farga foguèt la causa màger de la desboscalhadura de la region.

La farga de Sant Pèire s'arrestèt de foncionar cap a 1874.

l'ènt e dessenh
renrat de Jean PUGET
Talairan (en Colhères)